

pladser, hvor produkter forhandles, som fx. markeds- og gadeudsalg.

I visse tilfælde kan markedsføringen af et produkt ske gennem særlige kanaler, afhængig af hvilken kundekreds, man henvender sig til fx. ved postordre-salg. I sådanne tilfælde må sikkerhedsinformationerne rette sig herefter, og der kan fx. blive tale om at indtrykke informationer ved annoncering i visse særlige annonceringsorganer, som henvender sig til den særlige gruppe mennesker.

Det fastslås endelig i sidste pkt., at sikkerhedsinfor-mationen ikke i øvrigt fritager fra lovens øvrige krav, som fx. at trække et produkt tilbage fra marke-det eller udbedre det, hvis det viser sig, at det er nød- vendigt at foretage en udskiftning af en del for at gøre produktet sikkert. Der kan fx. være tilfældet med en bil, der gennem annoncering trækkes tilbage med henblik på at udskifte bremsesystemet.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår en generel pligt for produ- center og distributører til at træffe de nødvendige forholdsregler for at undgå, at farlige produkter bringes i omsætning.

De foranstaltninger der kan komme på tale kan fx. være mærkning af produktet eller produktpartiet, så det kan identificeres, stikprøvekontrol med mar- kedsførte produkter, behandling af klager og oplys- ning om fare ved produkterne.

Det er ikke hensigten med bestemmelsen at angive en udtømmende opregning af de foranstaltninger, der kan komme på tale. Dette er ikke muligt i en generel produktsikkerhedslov, men vil afhænge af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, fsv. angår den pågældende produkttype.

Til stk. 3

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 3, stk. 2, hvorefter producenten har pligt til, hvis det er nød- vendigt, at trække produktet tilbage fra markedet.

De erhvervsdrivende og navnlig producenten vil i almindelighed selv have en interesse i at få de farlige produkter fjernet fra markedet. Også ud fra et rent økonomisk synspunkt, idet de ellers kan risikere et indgreb efter denne lov eller ifalde erstatningsansvar efter reglerne om produktansvar. Det erindres i den forbindelse, at erstatningsansvar efter reglerne om produktansvar ikke forudsætter, at der kan påvises nogen skyld eller andet dadelværdigt forhold hos den erhvervsdrivende, som produktansvaret gøres gældende mod.

Der findes således stærke motiver for virksomhe- derne til at gå aktivt ind i det skadeforebyggende ar-

bejde. Denne frivillighed er af stor betydning. For at forhindre skader må tilbagekaldelse ofte foretages meget hurtigt, efter man er blevet klar over, at pro- duktet er farligt.

Det vil ofte være de enkelte producenter, der har det indgående kendskab til produktet, og de kanaler, gennem hvilke de distribueres, som muliggør en hur- tig og effektiv tilbagekaldelse. Ofte vil et stort antal selvstændige forhandlere hver for sig skulle foretage forskellige handlinger og skridt i forbindelse med til- bagekaldelsen.

Noget sådant fungerer dårligt uden en frivillig medvirken, og den formelle udstedelse af påbud og tilbagekaldelse af et produkt, som omtalt i §§ 11 og 12, må derfor anses som en nødløsning, der alene bør anvendes, hvor de erhvervsdrivende ikke selv foretager de nødvendige skridt til forebyggelse eller af- værgelse af fare.

Til § 10

Bestemmelsen fastslår, at kontrolmyndigheden har en almindelig tilsynspligt med hensyn til pro- dukter og tjenesteydelsers sikkerhed.

Om kontrolmyndigheden henvises til lovforslagets §§ 17-18 og bemærkningerne hertil.

Det følger således heraf, at Forbrugerstyrelsen som udgangspunkt varetager opgaven som kontrol- myndighed, medmindre der i speciallovgivningen er produktsikkerhedsregler. I disse tilfælde vil det være den myndighed, der påser overholdelsen af special- lovgivningen, som også har kontrollen efter denne lov.

I 2. punkt fastslås det, at ethvert led i omsætnin- gen skal medvirke til kontrollen, i det omfang det er nødvendigt. Der kan foretages indgreb over for en- hver fysisk og juridisk person, der handler erhvervs- mæssigt. Også offentlige myndigheders virksomhed er omfattet af lovforslaget, hvis virksomheden er af erhvervs-mæssig karakter. Ikke alene erhvervsdriven- de, men tillige den, der har erhvervet produktet, og som reelt er det sidste led i omsætningskæden, kan blive pålagt at medvirke til at sikre, at farlige pro- dukter fjernes. Der henvises til bemærkningerne til § 13, stk. 2.

Hvis det ikke er muligt at finde frem til producen- ten, kan der således foretages indgreb over for andre led i omsætningskæden. Der kan ligeledes forekom- me tilfælde, hvor der ikke vil være nogen erhvervs- drivende at gribe ind overfor fra myndighedernes si- de. Man kan da udstede advarsler og lignende, jf. § 14, eller et forbud, jf. § 13, stk. 1.

Selv om indgreb i princippet kan rettes mod et- hvert led i omsætningen, bør indgreb dog i første